

[Himmelstrup.]

Aar af. Det er utvivlsomt en Fortsættelse af de Retningslinier, som er angivet i denne Toldlov, der skal afløse Valutacentralen. Jeg tror nemlig ikke, det vil være muligt her i dette høje Ting atter i næste November—December Maaned at gennemføre et trekantet Forlig om Valutacentralens Fortsættelse. Der var meget i November—December forrige Aar, der tydede paa, at det var sidste Gang, man vedtog et Forslag om Valutacentralens Fortsættelse, og at man ikke tør indlade sig paa dette mere.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Hovedskylden for, at der i Valutaudvalgets Betænkning blev indsat en Passage om, at man skulde anstille Undersøgelser og træffe Forberedelser til det, der skal afløse Valutacentralen. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil sikkert erindre denne Udtalelse i Valutaudvalgets Betænkning, som jeg gerne med den højtærede Formands Tilsladelse vil oplæse: „Udvalget har endvidere med Handelsministeren drøftet Spørgsmaalet om Nedsættelse af et Udvalg til Behandling af Spørgsmaalet om Danmarks fremtidige Handels- og Traktatpolitik. Ministeren er enig i, at en saadan Undersøgelse bør foretages i Tide, og har lovet at overveje Nedsættelse af et saadant Udvalg.“ (Chr. Hansen: De har selv været med til at forlange det!) . . . Nej, jeg tog netop Afstand fra det og sagde: det vil vi ikke være med til, for de Erfaringer, vi har gjort paa dette Omraade, giver os ikke videre Mod til at gaa ind i en saadan Forhandling igen under den højtærede Handelsministers Ledelse. Men det var fra konservativ Side, denne Passage sattes ind. (Drachmann: Hvad er en Passage?). Denne Passus, kan vi sige, hvis det passer det ærede Medlem Hr. Drachmann bedre.

Og det er jo meget rimeligt, at man maa falde tilbage paa dette. Jeg vil henstille, at den højtærede Handelsminister snart træffer sin Bestemmelse herom, for det er et meget stort og vigtigt Problem, der her skal behandles. Hvis vi virkelig tænker paa at afløse Valutacentralen med Toldforanstaltninger og en anden Handelspolitik, saa er en Undersøgelse om Betimeligheden og Forsvarligheden heraf ikke noget, som kan tilendebringes fra den ene Maaned til den næste. Naar jeg tænker paa det Arbejde, Traktatkommissionen gjorde i Løbet af et Treaar, fra 1928, tror jeg, til 1931 — og dette her er jo i Virkeligheden en Fortsættelse af dette Arbejde —, saa vilde jeg meget henstille, at man hurtigst muligt bliver klar over, hvad der skal gøres i saa Henseende.

Vi har altsaa under Nr. 3 stillet Ændringsforslag om, at Toldloven af 15. Oktober 1932 bortfalder. Vi har gjort det, baade fordi vi mener, det er urimeligt og urigtigt at opretholde den, og fordi vi med nogen Frygt ser hen paa den Tilstand, som vil komme, saafremt det viser sig at være rigtigt, hvad jeg tror det er, at man vil opretholde denne Toldlov for i den at have Forløberen for en almindelig Ændring i vor Toldpolitik, naar det nu til næste Aar viser sig, at Valutacentralloven ikke kan fornyes.

Drachmann: De Synspunkter, vi fra konservativ Side har at anføre over for det foreliggende Lovforslag, har vi redegjort for i Bemærkningerne, hvortil jeg skal henviser. Vi har med Beklagelse maattet bøje os for Finansministerens Uvilje til ved denne Lejlighed at foretage saadanne Rettelser i Toldloven, som man kalder teknisk Toldlovsrevision, hvorved man ikke, som mange ærede Medborgere mener, forstaar en Toldlovsrevision for tekniske Artikler og tekniske Varer, men en rent lovteknisk Revision.

Vi havde i Udvalget adskillige Andragender, som samlede Sympati, for øvrigt ogsaa fra anden Side end fra vort Parti, og vi har, tør jeg sige, holdt tilbage, idet vi har foreholdt det unyttige i at bringe Henvendelser og Andragender om at benytte denne Lejlighed til at foretage de omtalte Ændringer frem. Ministeren har kategorisk afslaaet at foretage saadanne Forandringer, og vi har derfor maattet sige til alle de Kredse, som kom til Udvalget og til Udvalgsmedlemmerne og Partierne privat, at det ikke kunde nytte.

Jeg beklager dette, men ganske vist maa jeg samtidig give Ministeren noget Ret i hans Afvisning, idet det er klart, at en Revision alene af et enkelt Udsnit af Toldloven, som der her er Tale om, ikke er tilstrækkelig og ikke kan blive effektiv. Det kan se uhyre let og enkelt ud og navnlig retfærdigt ud for den private Virksomhed, der kommer med sit Andragende, at rette en bestemt Toldsats; men det viser sig, at denne griber ind i mange andre Toldsatser i andre Dele af Toldloven, som den paagældende maaske slet ikke tænker paa, da det hele er bygget op, ganske vist noget kaotisk og forvirret, men dog organisk, det hele hænger sammen, og de enkelte Ændringer maa derfor forudsætte en meget vidtgaaende og omfattende Revision.

Tiden har ikke været dertil. Men idet vi erkender dette, maa vi alligevel meget henstille til Ministeren og til den høje Rege-